

bijeli ciklus

OSJETI Harmoniju



Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK 21.4.2023. / 19:30

KONCERTNA DVORANA LISINSKI

YALDA ZAMANI dirigentica

Koncert u sklopu Muzičkog biennala Zagreb

Muzički biennale Zagreb

PETAK 21.4.2023.

**ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA**

YALDA ZAMANI dirigentica

CHRISTOPH GRUND klavir

IVANA KULJERIĆ BILIĆ udaraljke

LAURA MULLER mezzosopran

LUNA ALCALAY

"sphygmogram", krivulje pulsa

za veliki orkestar

I - II

15'

GEORGES APERGHIS

Recitacija br. 9 za ženski glas

5'

FRANCK BEDROSSIAN

Don Quixote Concerto

sjećanja putujućeg viteza, za pijanista,
njegova asistenta i veliki orkestar

I - II

20'

GEORGES APERGHIS

Recitacija br. 11 za ženski glas

3'

DALIBOR BUKVIĆ

Why not?, za orkestar

Largo

Presto deciso

12'

GEORGES APERGHIS

Recitacija br. 13 za ženski glas

3'

OLGA NEUWIRTH

Masaot/Clocks without Hands,
za veliki orkestar

20'

YALDA ZAMANI dirigentica

Yalda Zamani, iranska dirigentica s hamburškom adresom, preferira modernu i suvremenu glazbu i može se pohvaliti širokim simfonijskim i zbornim repertoarom. Nastupala je s brojnim orkestrima i ansamblima te ravnala premijernim izvedbama u najpoznatijim dvoranama i na najvećim festivalima uključujući, među ostalima, Festival nove glazbe u Darmstadtu, *Wien Modern*, *Berlin Ultraschall*, Muzički biennale Zagreb, *Musikprotokoll* u Grazu, *Ruhrtriennale*, *Time of Music* u Finskoj, *St. George's Hall* u Liverpoolu, *Royaumont Abbey* u Francuskoj te *Konzerthaus* i *Musikverein* u Beču.



CHRISTOPH GRUND klavir

Skladatelj i pijanist **Christoph Grund** (1961.) učio je kod Marie Bergmann, Gunthera Hauera, Bernharda Wambacha, Wernera Genuita, Eugena Wernera Veltea, Mathiasa Spahlingera i Wolfganga Rihma, a bio je stipendist Centra *Acanthes* u Parizu, Zaklade *Thyll-Dürr* iz Züricha, Međunarodnog instituta za glazbu u Darmstadtu te Zaklade *Heinrich Strobel* koja djeluje u okviru SWR-a. Nastupao je s ansamblima kao što su *ensemble recherche*, *KNM* iz Berlina, *Phoenix* i *Intégrale*, kao i simfonijskim orkestrima poput SWR-a, SR-a, MDR-a te Njemačkog simfonijskog orkestra iz Berlina, pod vodstvom istaknutih dirigenata kao što su Ferdinand Leitner, Pierre Boulez, Michael Gielen, Hans Zender, Sylvain Cambreling, Kent Nagano, Ingo Metzmacher, Lothar Zagrosek, Christoph von Dohnányi, François-Xavier Roth i Teodor Currentzis.

Često nastupa na različitim glazbenim festivalima (*Salzburške svečane igre*, *Berliner Festwochen*, *Wiener Festwochen*, *Festival d'Automne* u Parizu, *Varšavska jesen*). Osim toga, aktivno djeluje i kao pijanistički pratitelj te komorni glazbenik. Glavne postaje njegovih koncertnih turneja proteklih godina bili su *Carnegie Hall* u New Yorku, *Kioi Hall* u Tokiju, Dvorana Berlinske filharmonije,

Châtelet i *Opera* u Parizu, *Concertgebouw* u Amsterdamu, *Gewandhaus* u Leipzigu, Dvorana filharmonije u Varšavi, Bavarska državna opera u Münchenu, Centar umjetnosti i medijske tehnologije u Karlsruheu i *Elbphilharmonie* u Hamburgu. Ostvario je blisku suradnju sa skladateljima Markom Cicilianijem, Samirom Odeh-Tamimijem, Iris ter Schiphorst, Rolfom Riehmom, Rebeccom Saunders, Helmutom Oehringom, Wolfgangom von Schweinitzom, Chrisom Newmanom, Klausom Ospaldom, Misato Mochizuki, Markom Andreom, Georgom Friedrichom Haasom i Sarah Nemtsov. Realizirao je i bogatu diskografiju.

U njegov vlastiti opus ubrajaju se djela za soliste i komorne ansamble, potom *filmopera*, multimedijske izvedbe i *tape*-kompozicije, elektronička glazba te glazba za radio-drame. Glavni naglasak u skladateljstvu posljednjih godina pridao je razvoju glazbeno-kazališnih formi u smjeru suvremene komorne opere, ostvarenih u suradnji s pjevačicom, performericom i skladateljicom Birthe Bendixen te s režiserom Ulfom Amindeom.



IVANA KULJERIĆ BILIĆ udaraljke

Ivana Kuljerić Bilić međunarodno je priznati virtuoz na marimbi i svestrana udaraljkašica. Redovito nastupa s europskim orkestrima (Simfonijski orkestar Danskog radija, Filharmonija Witolda Lutostawskog, Panonska i Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar *Dohnányi*, Simfonijski orkestar iz Ankare, Simfonijski orkestar HRT-a) i na međunarodnim festivalima (Muzički biennale Zagreb, *Musicora* u Parizu, *Tempus Fugit* u Tel Avivu, *Melos Ethos* u Bratislavi, Dubrovačke ljetne igre, Splitsko ljeto, *Julian Rachlin and Friends* u Dubrovniku).

Sudjeluje u komornim, scenskim i *crossover* produkcijama u Europi, Južnoj Americi, Kini i SAD-u u dvoranama kao što su *Merkin Hall* u New Yorku, Palača lijepih umjetnosti u Ciudad de México i Koncertna dvorana *Franz Liszt* u Budimpešti.

Godine 2021. pokreće ansambl *Percussion Club*.

Članica je ansambla *Synchronos* od 2019. te redovito održava radionice suvremene glazbe.

Od 2014. redovito nastupa s Nikolom Krbanyevitchem u ansamblu *I.N.K. Experiment Duo* s kojim gostuje na festivalima u Europi, SAD-u i Aziji. U Hrvatskoj, posebno su zapaženi njihovi multimedijски nastupi na Dubrovačkim ljetnim igrama i MBZ-u, te suradnja s grupom *Chui*.

Ivana održava majstorske tečajeve i članica je žirija na marimbističkim i udaraljkaškim natjecanjima, a 2008. osniva međunarodni udaraljkaški festival ISPF.

Godinama djeluje kao solo timpanist u Simfonijskom orkestru HRT-a. Dobitnica je najvažnijih hrvatskih izvođačkih i diskografskih nagrada – *Milka Trnina*, *Ivo Vuljević* i tri *Porina* za najbolju izvedbu.

Autorica je skladbi u izdanjima *Edition Svitzer*, *Malletworks*, *Inkoplastika* i *Cantus*.

Diplomantica u klasi prof. Igora Lešnika, danas u svojstvu redovnog profesora predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je pročelnica Ocjela za dirigiranje, udaraljke i harfu.

Ivana je *Marimbaone* umjetnik s vlastitom autorskom linijom palica.



LAURA MULLER mezzosopran

Francuska mezzosopranistica **Laura Muller** učila je violinu, a diplomirala francusku književnost na Sveučilištu *Sorbonne*, nakon čega je upisala studij pjevanja na Pariškom konzervatoriju, diplomiravši 2018. godine. Sljedeće je godine nastavila obrazovanje iz *Lieda* s Françoise Tillard te polazila majstorske tečajeve Regine Werner i Donne Brown. Sudjelovala je u radu Akademije *Les Paris frivoles* 2019., na kojoj se specijalizirala za glazbu francuskog romantizma.

Njezin solistički repertoar uključuje ranu glazbu, *Lied* i oratorij. Često pjeva solističke dionice u kantatama i pasijama J. S. Bacha (s *Le Concert d'Astrée* pod vodstvom Emmanuelle Haïm te *Centre de musique de chambre de Paris* pod vodstvom Jérômea Pernooa). Rado izvodi i francusku umjetničku popijevku, a nastupila je i u operi *Dijete i čarolije* M. Ravela, zatim kao Cherubino u *Figarovu piru* W. A. Mozarta, Mazet u *Golubici* Ch. Gounoda i Gontran u opereti *Une éducation manquée* E. Chabrieria.

Posebno je angažirana u području suvremene glazbe i stvaralaštva. Članica je francuskog vokalnog ansambla *Les Métaboles* pod ravnanjem Léa Warynskog, specijaliziranog za glazbu 21. stoljeća. Redovito pjeva i u ansamblu *Sequenza 9.3* pod ravnanjem Catherine Simonpietri.

Kao solistica sudjelovala je izvedbama brojnih skladbi kao što su *Pion prend tour en D9* Brune Ginera, *Dorian Gray, a quest for eternal youth* Mariane Ungureanu, *The Nature of things* Diane Soh, *Cinq Études sacrées* Yanna Robina i *The Sixth Commandment* Elzbiete Sikora. U svibnju će izvesti Ligetijeve *Aventures* i *Nouvelles Aventures* uz *Ensemble intercontemporain*.

Franck Bedrossian svoju je solističku *a cappella* kompoziciju *Départs de feu* skladao za njezin glas i posvetio je njoj.

Luna Alcalay, rođena 1928. u Zagrebu (preminula u Beču 2012. godine), na Bečkom je konzervatoriju studirala klavir i kompoziciju, gdje je od 1963. sve do 1995. godine predavala klavir. Pripada najistaknutijim austrijskim skladateljima druge polovine 20. stoljeća. Skladateljsku karijeru započela je na polju serijalizma, a potaknuta boravcima u Darmstadtu, kao i utjecajem Bruna Maderne uspostavila je vlastiti serijalni sustav. Godina 1970.-ih počele su je zanimati multimedijske forme. Kasnije se otvorila nekonformističnom stavu prema glazbi i tradiciji, prihvaćajući utjecaje raznolikih stilova. Pokazala je i izraženi društveni angažman, skladajući 1968. kantatu na tekst *Opće deklaracije o ljudskim pravima*, a 1985. operu *Jan Palach* o praškome studentu koji se 1969. žrtvovao samospaljivanjem kako bi izrazio protest protiv gušenja *Praškog proljeća*.

Skladba *sphygmogram, krivulje pulsa* za veliki orkestar nastala je 1994. godine. Naslov kompozicije potječe iz medicinske terminologije, a odnosi se na metodu snimanja pulsno vala nad arterijama koje su blizu kože. Pri analizi sfigmograma važni su oblik krivulje i vremenski pokazatelji. Zbog toga kompozicija nosi podnaslov "krivulje pulsa". Ideja pulsiranja koristi se u ovom djelu kao strukturni gradivni čimbenik u svim aspektima skladbe (vremenska struktura, ritam, tonske visine itd.).

Georges Aperghis, rođen u Ateni 1945., živi i djeluje u Parizu od 1963. godine. Njegova glazba nije strogo vezana za određenu glazbenu estetiku, već je u stalnom dijalogu s drugim oblicima umjetnosti (gluma, ples, vizualne umjetnosti) te pokazuje izrazitu otvorenost. U svojim djelima često je pokazivao i zanimanje prema inovaciji uključujući elektroniku, video, mašine pa čak i robote.

Godine 1976. osnovao je kazališnu trupu ATEM (*Atelier Théâtre et Musique*), koja mu je omogućila njegovu viziju umjetnosti u kojoj se spajaju "glazba, teatar, slikarstvo i film". Trupa od samo pet glumaca-glazbenika, zajedno s Aperghisom, kreira je svoj koncept glazbenog kazališta u kojem se koriste fragmenti iz života koje bi se inače ignoriralo kao svakodnevicu.

U svojem skladateljstvu Aperghisa je posebno zaokupljalo pitanje jezika i značenja. Ciklus *Récitations* iz 1978.-79. godine, napisan samo dvije godine po utemeljenju ATEM-a, očituje Aperghisovo zanimanje za glazbeni teatar, kao i za jezik. Sastoji se od ukupno četrnaest komada (recitacija), a dvanaest ih je iskorišteno u scenskoj produkciji u kojoj je djelo praižvedno 1982. godine na Festivalu u Avignonu. U tome obliku predstavila ga je Martine Viard, glumica-pjevačica, koja je već imala veliko iskustvo u izvođenju suvremene glazbe i suradnjama s Cageom, Stockhausenom i Kagelom te kojoj je ciklus posvećen.

Tekst je izveden iz francuskog jezika, zvuči francuski, ali nema nikakvo značenje, s obzirom da grupira različite riječi i lomi ih u slogove. Posrijedi je izmišljeni, nesemantičan jezik, višeznačan, a često i duhovit.

Skladbu karakterizira velika akumulacija izražajnosti, ponavljanje i gomilanje. Ona potiče slobodu i kreativno sudjelovanje izvođača te koristi različite, proširene tehnike vokalne izvedbe. *Recitacije* nisu samo fizički zahtjevne, one zahtijevaju veliku muzičku inteligenciju. "Tehnički zahtjevi primijenjeni su vrlo svjesno. Redoslijed slogova, progresije boja, kombinacije vokalne izražajnosti stvaraju prepreku i teške su za izvedbu, no te prepreke s druge strane stvaraju male glazbene i kazališne situacije koje odlikuju djelo. Gledamo i čujemo pjevačicu koja ostvaruje muzičku partituru, no istodobno svjedočimo nekom tko ne može govoriti ispravno, tko je vrlo nervozan, nemiran je ili progonjen itd. To je ljudska dimenzija ovog djela. Mi gledamo ljude u njihovu svakodnevnom životu kako se bore, ljude koji su ranjivi, ljude koji imaju problem izraziti se – neuhvatljive mentalne portrete u obliku minijatura. Takve imaginarne priče imao sam u mislima dok sam skladao *Recitacije*. Slobodni lebdeći niz priča, baš kakvima ih naša mašta može stvoriti".

Franck Bedrossian, rođen u Parizu 1971. godine, studirao je kompoziciju s Allainom Gaussinom te u klasi Gérarda Griseyja i Marca Stroppena na Pariškom konzervatoriju, a usavršavao se na IRCAM-u. Bio je sudionik rezidencijalnog programa *Vile Medici* od 2006. do 2008., predavao je kompoziciju na Kalifornijskom sveučilištu u Berkeleyju od 2008. do 2019. godine, a od ožujka 2020. predaje na Umjetničkom sveučilištu u Grazu. Njegova djela danas izvode ansambli i orkestri diljem svijeta.

Don Quixote Concerto – sjećanja putujućeg viteza, za pijanista, njegova asistenta i komorni orkestar narudžba je SWR-a, Filharmonijskog orkestra Luksemburga i Filharmonijske dvorane u tome gradu, a praizveden je 6. veljače 2021. na festivalu nove glazbe *ECLAT* u Stuttgartu u izvedbi večerašnjeg solista Christopha Grunda uz Simfonijski orkestar SWR-a pod vodstvom Pabla Rusa Broseta.

Koncert je nadahnut djelom Miguela de Cervantesa, a posebice nekim njegovim epizodama koje skladatelj citira u uvodu partituri. Pijanist je, prema skladateljevim riječima, nositelj glavne uloge Don Quixotea, a udaraljkaš njegov asistent u ulozi Sancha Panze. Zbog toga se, prema skladateljевой uputi u partituri, preferira da ta dva instrumentalista budu muškarci, dok bi harfu, u ulozi Dulcinee, trebala svirati žena. Uz klavir i udaraljke, ostali instrumentalisti trebali bi nabaviti sljedeće rekvizite za izvedbu: 1 slikovnicu s prozirnim paus papirom, 1 kriglu piva ili čašu vina te 1 list papira.

Klavir je prepariran, harfa također. Izvedba zahtijeva čak tri udaraljkaša s bogatim rasponom instrumenata (standardnih i nestandardnih poput električne četkice za zube), uz napomenu da bi većina udaraljki trebala biti djelomično prekrivena aluminijskim papirom kako bi se proizvelo stalno krckanje tijekom izvedbe.

Dalibor Bukvić (1968.) potekao je iz skladateljskog razreda Stanka Horvata na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a od 1996. do 2008. živio je i djelovao u Parizu. Danas djeluje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Djelo *Why not?* nastalo je 2012. kao narudžba Zagrebačke filharmonije. Praizvedeno je 30. ožujka iste godine u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog pod vodstvom Ivana Repušića. Upitan koliko narudžbe utječu na njegovo skladateljstvo, Bukvić je u povodu praizvedbe dao nedvosmisleni odgovor. "Puno", rekao je. "Najprije se pitaš: a što ću sad. Što sa zadanim okvirom na koji nisi bio pripremljen. A onda mozak vrlo, vrlo brzo, osobito prvih dana, počne tražiti izlaz. Što se može u tom okviru, što bi odgovaralo, kamo to vodi i već dolaze ideje same po sebi... Vrlo često se dogodi i da se narudžba poklopi s nečim što si imao u svojoj mentalnoj arhivi i to izlazi na površinu".

Uzimajući u obzir reprezentativni orkestar i uspješnoga mladog maestra, inicijalnom pitanju - što ću sad, u skladateljevu stvaralačkom procesu očigledno se, vrlo brzo, nametnuo jasan i nedvosmislen odgovor: Ovako - a zašto ne!

Skladba je osmišljena u dva stavka, "oprečna po tempu, karakteru, orkestraciji i trajanju", zabilježila je po praizvedbi Višnja Požgaj. "Prvi stavak (*Largo*) izranja iz *piana* i gotovo je čitav pisan za gudače, uz poneku intervenciju oboe, celeste i udaraljki (timpani, tam-tam, veliki bubanj). Nakon uvoda s akordičkim nizovima u gudačima, javlja se ostinatna tema u violončelima koja se ponavlja još četiri puta tijekom stavka, ali svaki put u drukčijoj orkestraciji i drukčijim zbivanjem iznad teme. Uočljiv je dramaturški rast te zastoj na pedalnom tonu *e*, nakon čega slijedi prozračnija situacija u kojoj se gudačima pridružuju oboa i celesta. Zatim temu preuzimaju gudači *unisono* uz povremene zastoje i uz dodavanje disonanci. Stavak završava svojevrsnom kodom koja je slična uvodu s akordičkim nizovima te *decrescendom* u *pianu* do tona *d*, čime se krug zatvara."

Drugi, znatno kraći stavak (*Presto deciso*) angažira cjelokupni orkestar "s naglaskom na udaraljke, posebice timpane, glasovir i fanfare, a karakterizira ga ritmičnost, pulsacija i nagle promjene situacija u izrazito brzom tempu".

Sanja Raca ističe još jednu osobinu koja se javlja u fazi Bukvićeve pripreme za djelo. Prema njezinim riječima, skladatelj unaprijed definira određeni "uzor iz prošlosti" na koji će se u skladbi potom osloniti. Majstorski orkestrirana partitura skladbe *Why not* tako nameće reference na tradiciju velikih koncerata za orkestar. Reference ne moraju biti izravne, ali *Why not*, poput virtuoznih koncerata za orkestar Bartóka, Hindemitha ili Lutosławskog, također nastoji maksimalno iskoristiti zvukovnu i izražajnu "moć" velikoga simfonijskog orkestra.

Druga istaknuta osobina Bukvićeva skladateljstva jasna je forma. "Volim jasne pregledne forme i vrlo mi je bitna dramaturgija. Prije nego bilo što fiksiram, oslušujem unutarnji zvuk jer težim za izrazitim ritmom zbivanja te tempiranjem promjena". Unutar jasne forme "može biti različitih utjecaja stilova, ništa nasilno, ali tu postoji veća sloboda i lijepa simbioza svih tih elemenata. To doživljavam kao nekakvu pokretačku energiju".

Davanje naslova skladbama također ima "iznimnu važnost", do te mjere da je za pojedine kompozicije Bukvić birao čak i jezik, tako da već sama boja naslova odražava skladateljeve namjere, koliko potvrđuje i slušateljeva očekivanja. Može li stoga slušatelj u pitanju *Zašto* ne prepoznati autorovu odlučnost da, u odnosu na izvođače, krene smjerom koji je svjesno odabrao? *Why not!*

Olga Neuwirth studirala je na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču te na Konzervatoriju u San Franciscu, a od 2021. profesorica je kompozicije na Sveučilištu za glazbu u Beču.

Godine 2010. Bečka filharmonija zamolila ju je da napiše orkestralno djelo u povodu 100. godišnjice smrti Gustava Mahlera. S obzirom da je do kraja 2011. morala završiti čak dvije opere, odbila je tu

ponudu. Kad je narudžba prolongirana do 2015., odlučila je ne odustati od ideje o refleksijama na Mahlerovu obljetnicu. U međuvremenu doživjela je san koji je, kako sama kaže, također potaknuo "glazbena događanja" večerašnjeg djela.

"Moj djed, kojeg nikad nisam upoznala te kojeg sam poznavala samo s fotografija i iz bakinih priča, ukazao mi se u snu. Na suncem okupanoj livadi pored Dunava, stajao je on, svirajući mi pjesme na starom magnetofonu. Rekao je: Uvijek sam bio autsajder i nikad se nisam u potpunosti uklopio u austrijsko društvo. Cijeloga života imao sam dojam da sam isključen. Slušaj ove pjesme: one su moja priča...". Taj san toliko ju je potresao da je odlučila prenijeti ga u kompoziciju. Tako se rodila ideja o djelu "poput sna", u kojemu i slušatelji "sanjaju slušajući".

Djelo kombinira fragmente melodija koje se stalno pojavljuju, s vrlo raznolikih mjesta i iz raznih iskustava u životu skladateljčina djeda. Tako je oblikovan "protok sjećanja". U skladbi se gradi "mreža" u kojoj fragmenti pjesama odjekuju te u kojoj se oni kombiniraju. Istodobno, kroz djelo pratimo "muzički objekt" temeljen na otkucajima metronoma, koji osigurava da se vrijeme čuje i da se može zamijetiti. "Baš poput vrtuljka, ti otkucaji metronoma se pojavljuju i nestaju", bilježi autorica. "Za razliku od vrtuljka, oni, međutim, ne ostaju isti; mijenjaju se svaki put blagim pomacima konteksta ili superpozicijom različitih tempa." Kroz takvo "izvanjski regulirano otkucavanje vremena" vrijeme postaje "subjektivno bezvremenski prostor podsvjesnog. Naposljetku izgleda kako se vrijeme raspada: satovi više nemaju kazaljki (*Clocks without Hands*)."

Skladateljčin djed bio je Židov rođen na Jadranu, a odrastao u multietničkom i multikulturalnom dunavskom bazenu. Kako bi spoznala vlastiti "fragmentirani identitet", skladateljica je kroz skladbu *Masaot/Clocks without Hands* pokušala u njemu pronaći sebe. Djelo je prema tome "masaot", putovanje (*masa'ot* na hebrejskom znači putovanje) "u potrazi za podijetlom i identitetom".

S obzirom na to, ovo djelo je poput "priče o puno različitih (glazbenih) priča koje se mogu čuti na putu rijekom prema moru: u mom slučaju, Dunavom." Pritom se duh i sudbina njezina djeda (srednjoeuropskog Židova), nekoga tko je imao "više domovina", isprepleo s duhom (i sudbinom) Gustava Mahlera. "Željela sam istražiti taj muzički fenomen, taj 'starinski miris prošlih vremena'... Željela sam osvrnuti se na svijet kakanijske ostavštine (Kakanija, prema k. u. k., ukupnost općenito poznatih pojava i prilika u Habsburškoj Monarhiji, op. a.) iz perspektive mojega sadašnjeg života... Možda je ovo djelo ironični i melankolični 'labuđi pjev' austrijske kompozitorice koja se osjeća 'u negativnom smislu slobodna' skladati što god ona želi i zbog toga se osjeća bliskom 'čovjeku bez osobina' Roberta Musila". Posrijedi su "poznati i nepoznati zvukovi, bez ikakve veze s kakanijskom nostalgijom, u nemogućem pokušaju da se zaustavi vrijeme skladanjem."

Djelo je 6. svibnja 2015. godine u Kölnu praznivo Bečka filharmonija pod vodstvom Daniela Hardinga.

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

OSJETI Harmoniju

Zf ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

VIOLINE I. Orest Shourgot, koncertni majstor, Dunja Bontek**,
Davide Albanese, Marija Bašić, Marta Bratković, Odette Cavaliere,
Alina Gubajdullina, Neven Manzoni, Lovorka Moslavac, Korana Rucner
Novak, Ana Slavica, Teodora Sucala Matei, Saki Kodama, Lana Dominik
VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Val Bakrač*, Vera Kurova, Iva Kralj,
Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel, Sandra Bingula Nožica, Tomislav Ištók,
Krešimir Bratković, Sergii Vilchynskiy, Margareta Ugrin, Branimir Vagroš
VIOLE Lucija Brnadić*, Krešimir Ferenčina**, Pavla Kovač,
Tajana Škorić, Magda Skaramuca, Igor Košutić, Marko Otmačić,
Filip Vitko, Lovorka Abramović Šoljan, Tvrtko Pavlin
VIOLONČELA Smiljan Mrčela*, Vinko Rucner**, Oliver Dordević, Jurica Mrčela,
Dora Kuzmin Maković, Janko Franković, Tonka Javorović, Martina Pavlin
KONTRABASI Mimi Marjanović Gonski*, Antal Papp**, Dubravko Palanović,
Borna Dejanović, Tihomir Novak, Franjo Zvonar
FLAUTE Lucija Stilinović, Matea Škarić Janković, Renata Penezić*
OBOE Zoltan Hornyanszky*, Katarina Grubić, Branka Bošnjak*
ENGLESKI ROG Žarko Antonić
KLARINETI Mario Fabijanić*, Dunja Košutić
BAS KLARINET Rude Mimica
KLARINET IN ES Ratko Vojtek
KONTRABAS KLARINET Peter Kuder
FAGOTI Petar Križanić, Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Matko Smolčić*
KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić
ROGOVI Yevhen Churikov*, Petar Kšenek, Viktor Kirčenkov*, Nikola Jarki,
Lenart Istenič, Stepan Bebyk
TRUBE Tomica Rukljić*, Dario Cepić, Peter Firšt, Marin Zokić*
TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Goran Glavaš, Ivan Mučić
TUBE Krunoslav Babić, Jurica Rukljić
TIMPANI Leonardo Losciale
UDARALJKE Tomislav Kovačić*, Željko Grigić, Renato Palatinuš,
Svit Štarkl, Josip Brajčić, Filip Merčep
HARFA Mirjan Lučev Debanić*
KLAVIR Filip Fak

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vođe dionica / ** zamjenici vođa dionica



Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU



MEDIJSKI PARTNERI



SPONZORI



PLIVA



CVIJEĆE Izabel



SLUŽBENO VOZILO



Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Dizajn i priprema tekstova: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 2 eura

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.